

ærede Medlem at se sin Finantslov efter fra ifjor, da talte han om sit Ministerium, da havde han traktet med den ene Finantslov efter den anden til sit Ministerium; men hvorledes saa end Behandlingen af dette Spørgsmaal bliver fra Demokratiets Side, saa ønsker jeg ikke at være med til at bygge Demokratiet op paa det Grundlag eller Sind imod Embedsmændenes Følningsforhold, som det ærede Medlem gennem disse gjentagne Udtalelser om Lønninger paa 1,200 Rdr. for Embedsmænd her har gjort gjældende. Jaar det ærede Medlem sit Demokrati bygget op paa den Betragtning af Livet og Samskindsforholdene, saa faar han tage sit, og jeg er glad ved, at jeg en Gang er uden Forbindelse med ham og med de Herrer, som dele den Betragtning. Jeg siger, at det vil ikke et Demokrati, der tager billig Hensyn til, hvad man bør kræve af sine Embeds- og Bestillingsmænd; men det vil nøie undersøge deres Forhold og lade sig lede i sine Overveielser af dette efter de samme Gruudsætninger som en god og venligsinde Husbond overfor sit tro Lyende. Men der er et, som maa hævdes og som Demokratiet bør hævde ved Siden af en rimelig Opfattelse af disse Forhold, og det er, at det ikke blot bør arbejde for Embedsmændene, men at ogsaa Embedsmændenes Virksomhed maa være friggort for Fanatisme eller Partihensyn eller Uvillie til nogen af Siderne. Af dette er endnu Meget tilbage. Der skalde Demokratiet paa ethvert Punkt, hvor det møder Sligt, samles for at gjøre sit Bedste for at faae det udryddet, saa at vi beholde en arbejdsom, dygtig og velvillig Embedsstand, saa at hverken Høire eller Venstre har noget at klage over i Retning af, at de misbruge deres Embedsstilling i et Partis eller Formaalets Tjeneste. Derom kunne vi samles; men vi kunne ikke samles om det ærede Medlems enkelte 1,000 Kr., som det bliver efter hans Forklaring, thi Spørgsmaalet er ikke om at hæve Embedsmændene op paa en høiere Lønning; men Spørgsmaalet er, om disse enkelte, ikke mange Embedsmænd skulle miste paa een Gang deres 300 Kr. eller om de skulle miste de 20 pCt. med Forbehold til at skjære bort derfra, hvis Konjuncturerne holde sig. Spørgsmaalet svinder altsaa ind, ikke til et finantsielt Spørgsmaal men til et Giffetsspørgsmaal for det ærede Medlem, og altsaa bliver det ikke et Spørgsmaal, om et Hensyn til Statskassen. Men efter min Formening bliver det snarere saaledes, at det ærede Medlem — jeg vil ikke sige med Hensigt, men efter min Opfattelse — gjør det til et drilende Spørgsmaal over for visse Klasser af Embedsmænd, og dertil indskrænket Betydningen sig af den Strid, som føres mellem det ærede Medlem og mig. Naar det ærede Medlem sagde, at vi havde sat Finantsloven betydelig op over, hvad de Herrer foreslog i Efteraaret, skal jeg sige, at jeg i Dieblisset ikke kan erindre andre Punkter, hvor vi have sat den op end et Halvtog paa Bernstorfs Slot, som det ærede Medlem vilde

have negtet, men som Kongen trængte til for at det ikke skulde regne for stærkt paa den kongelige Familie, naar de steg af Bognerne udenfor Slottet. Udsæd jeg ikke erindre nogen Forandring, der er sket; men det er jo muligt, at der er sket andre Forandringer. Det er jo meget muligt, at det ærede Medlem de nærmere Overveielser, hvorved Ordføreren har Leilighed til ved Siden af andre ærede Medlemmer i Udvalget at faae de forskellige Spørgsmaal belyste, saaledes at det var aldeles umuligt i alt Fald for mig, som ikke har ønsket at være Ordfører, men helst havde set, at det ærede Medlem var blevet det, at staa og forsvare dem her i Salen. Det er muligt, at der er adskillige af disse Spørgsmaal faldne bort, men det er ogsaa muligt, at der var flere; thi efter de Herrers Besindende i den første Del af denne Samling i Efteraaret opstod der forskellige Spørgsmaal, som i alt Fald ikke under mit Ordførerskab vare egnede til at føres frem her i Salen. Jeg nærer den Tro, at vi skulle faae en Finantslov — selv om Sernbaneanvalget kommer med et Par Sernbaneanlove, hvad jeg ikke kender til, men Noget skal der vel gjøres i denne Retning, hvis det findes fornuftigt — med et Overflud af omkring 4 Mill. Kr., og det er en meget anstændig Balance for et Aar, endogsaa en saadan Balance, at, hvis vi kunde formaa det ærede Medlems Ministerium til at gaa ind paa en Skattenedsættelse, kunde vi vinde en Del Nedsettelse for den Del af Bølgbet, som kunde undværes. Naar vi ere med til at lede en Finantslovbehandling, fare vi ikke i Blinde med Hensyn til Oversigter, Anskuelser og Overveielser, vi søge at naae et forstaaeligt Resultat for Statskassen, og en forstaaelig Anvendelse af de Udgifter, vi ere med til at bevilge. Jeg er, som sagt, samtidig med til at se at tilbagebore den Fastsættelse, Finantsloven for Folkethinget, som det ærede Medlem saa villig overlod ifjor. Det ærede Medlem sagde, at det var urigtigt, at man den 9de havde bestemt at forhandle. Jeg har ikke det ærede Medlems egen Beretning ved Haanden; men det er temmelig sikkert, at han selv har noteret det; men jeg kan maaske, da det staar i Forbindelse med Sagen, oplæse et Par Linier af et senere af en Ven af ham udgivet Skrift, og der staar det saaledes: Den 9de Februar talte jeg derom med det ærede Medlem, som strax meddelte dette til sit Partis Bestyrelse og erhvervede Bemyndigelse til at svare mig, at Forhandlingerne vilde blive paabegyndte, naar mine Meningsfæller bragte Spørgsmaalet frem! — Det turde være Døvis nok for det ærede Medlem fra Sønderst (Sjælland), som ikke har forstaaet det; at der var forhandlet, før vi begyndte 2den Behandling ifjor. Vi sad her i 8 Dage, i Løden Møder, og trode, at det var virkelig Alvor med Forhandlingerne, og saa havde man bag os bestemt, at det skulde gjøres om igjen. — Det er en Maade, som vi